

Arrest

**nr. 51 550 van 24 november 2010
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 17 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 19 augustus 2010 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. LIPS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat N. LUCAS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij verklaart de Russische nationaliteit te hebben en geboren te zijn op X.

De verzoekende partij dient op 7 januari 2009 een asielaanvraag in bij de bevoegde Belgische autoriteiten.

Op 29 januari 2010 neemt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen voormelde beslissing dient verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 14 juni 2010 met nummer 44 782 bevestigt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en wordt het beroep aldus verworpen.

Op 15 juli 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker (bijlage 13quinquies). Tegen voormelde beslissing dient de verzoekende partij een beroep tot nietigverklaring in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Bij arrest van 18 oktober 2010 met nummer 49 688 wordt dit beroep verworpen.

Op 23 juli 2010 dient de verzoekende partij een nieuwe asielaanvraag in. Op 19 augustus 2010 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid deze asielaanvraag niet in overweging te nemen. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Gelet op artikel 51/8, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de wetten van 6 mei 1993, 15 juli 1996 en 15 september 2006;

*Overwegende dat
de persoon die verklaart te heten (A. A.) (...)
die een asielaanvraag heeft ingediend op 23/07/2010*

Overwegende dat betrokkene op 07/01/2009 een eerste asielaanvraag indiende die op 16/06/2010 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen afgesloten werd met een arrest tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Overwegende dat betrokkene op 23/07/2010 een tweede asielaanvraag indiende en verklaarde niet te zijn teruggekeerd naar zijn land van herkomst. Overwegende dat betrokkene verklaart dat hij de omstandigheden met betrekking tot zijn arrestatie van 30/08/2008 niet volledig aangehaald heeft tijdens de procedure van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat uit het administratief dossier blijkt dat betrokkene wel degelijk melding gemaakt heeft van zijn arrestatie op 30/08/2010 en dit zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen. Overwegende dat betrokkene toen voldoende mogelijkheden had om alle gegevens die betrekking hebben op deze arrestatie naar voor te brengen. Overwegende dat betrokkene vier faxen aanbrengt betreffende vier convocaties. Overwegende dat een fax geen enkele bewijswaarde heeft daar de echtheid van het document niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.”

2. Over de rechtspleging

De verzoekende partij vraagt de kosten van de procedure ten laste te leggen van de verwerende partij.

Ambtshalve wordt vastgesteld dat de Raad geen gerechtskosten kan opleggen en derhalve de kosten niet ten laste van verwerende partij kan leggen. Het verzoek van de verzoekende partij daartoe wordt verworpen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, en machtsoverschrijding.

3.1.1. De verzoekende partij meent dat de voorgelegde faxen met convocaties moesten worden voorgelegd aan de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen voor een beoordeling ten gronde. De verzoekende partij zet haar middel als volgt uiteen:

"In casu is niet aan de voorwaarden voldaan om de asielaanvraag van verzoekende partij niet in aanmerking te nemen. De bestreden beslissing overweegt dat "een fax geen enkele bewijswaarde heeft daar de echtheid van het document niet kan worden nagegaan. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe elementen aanbrengt die betrekking hebben op feiten en gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure. Overwegende dat betrokkene geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980."

Verzoekende partij legde faxen van vier convocaties met vertalingen voor (zie stukken nrs. 2A-G). Faxen kunnen gelden tot bewijs indien zij ondersteund worden door coherente en geloofwaardige verklaringen (a contrario R.v.St. arrest nr. 190.508 van 16 februari 2009; R.v.St. arrest nr. 142.624 van 24 maart 2005; R.v.St. arrest nr. 133.135 van 25 juni 2004). Verwerende partij kon daarom niet beslissen dat de convocaties niet tot bewijs kunnen gelden zonder verzoekende partij daarover te horen en te kunnen uitmaken of deze door coherente en geloofwaardige verklaringen kunnen worden ondersteund. Dit horen behoort evenwel niet tot de bevoegdheid verwerende partij maar valt onder de exclusieve bevoegdheid van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen. Temeer de convocaties pas per fax van 2 augustus 2010 in het bezit van verzoekende partij kwamen en bijvoorbeeld de laatste convocatie dateert van juli 2010 dat wil zeggen na de beslissing van uw Raad van 14 juni 2010 in het kader van de eerste asielaanvraag.

De convocaties maken melding van de toepassingen van de "artikelen 54 en 113 van de UPK RF-Strafwetboek der Russische Federatie". Zonder onderzoek ten gronde van de betekenis van deze artikelen kan niet worden besloten dat er geen sprake is van dat verzoekende partij "geen nieuwe gegevens naar voor brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980." Het onderzoek behoort evenwel exclusief tot de bevoegdheid van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen.

Door daarentegen te beslissen dat de convocaties geen bewijs opleveren overschrijdt verwerende partij haar toegekende bevoegdheid en eigent zij zich de exclusieve bevoegdheid van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatslozen.

Omdat de bestreden beslissing om voormelde redenen niet aan de materiële motiveringplicht voldoet, schendt zij de wet, minstens is zij behept met machtsoverschrijding. De bestreden beslissing dient te worden vernietigd."

3.1.2. De verwerende partij herhaalt de motieven van de bestreden beslissing en vervolgt dat de plicht tot uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden en dat zij aldus niet verder dient te motiveren. Derhalve houdt de uitdrukkelijke motiveringsplicht niet in dat de verwerende partij voor elke overweging in haar beslissing het "waarom" ervan dient te vermelden. Voorts verwijst de verwerende partij naar een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen en stelt dat uit voorgaande blijkt dat ze niet op kennelijk onredelijke wijze tot het besluit is gekomen dat de verzoekende partij geen nieuwe gegevens in de zin van artikel 51/8, tweede lid van de Vreemdelingenwet aangehaald heeft.

3.1.3. De Raad wijst erop dat de in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht tot doel heeft de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan tot de weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag wordt besloten. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 51/8, eerste lid van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat de verzoekende partij bij haar huidige asielaanvraag geen

nieuwe gegevens aanbrengt met betrekking tot feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige asielprocedure waarin zij ze had kunnen aanbrengen, dat er wat haar betreft ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dienvolgens moet worden vastgesteld dat de verzoekende partij niet duidelijk maakt op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

De plicht tot uitdrukkelijke motivering houdt evenwel niet in dat de beslissende administratieve overheid de motieven van de gegeven redenen van de beslissing moet vermelden. Zij dient dus niet “verder” te motiveren, zodat derhalve de uitdrukkelijke motivering niet inhoudt dat de beslissende overheid voor elke overweging in haar beslissing “het waarom” of “uitleg” dient te vermelden.

Tevens dient te worden opgemerkt dat indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de bestreden beslissing niet naar behoren gemotiveerd is (RvS 27 oktober 2006, nr. 164 171; RvS 27 juni 2007, nr. 172 821).

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en de verzoekende partij bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht.

Tevens dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen. Nazicht van de schending van de materiële motiveringsplicht vergt in casu nazicht van de toepassing van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet.

De Raad wijst er tevens op dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet, waarop de bestreden beslissing steunt, luidt als volgt:

“De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen.”

Uit deze bepaling volgt dat de gegevens die worden aangevoerd in een nieuw asielverzoek betrekking moeten hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de eerdere procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen (RvS 13 april 2005, nrs. 143 020 en 143 021). Het begrip “nieuwe gegevens” heeft niet enkel betrekking op de bewijsmiddelen op zich, maar ook op de inhoud ervan (RvS 16 oktober 2006, nr. 163 610).

De Raad wijst erop dat in het kader van haar tweede asielaanvraag, die aanleiding heeft gegeven tot de bestreden beslissing, de verzoekende partij verklaarde:

- “• Fax: Convocatie van Ministerie van Binnenlandse Zaken der Tsjetsjeense Republiek Bestuur van de Recherchedienst van de Criminele Militie dd 05.08.2009 (+ beëdigde vertaling in het Nederlands)*
- Fax Convocatie van Ministerie van Binnenlandse Zaken der Tsjetsjeense Republiek Bestuur van de Recherchedienst van de Criminele Militie dd 02.11.2009 (+beëdigde vertaling in het Nederlands)*
- Fax : Convocatie van Ministerie van Binnenlandse Zaken der Tsjetsjeense Republiek Bestuur van de Recherchedienst van de Criminele Militie dd 26.02.2010 (+ vertaling in het Nederlands)*
- Fax : Convocatie van Ministerie van Binnenlandse Zaken der Tsjetsjeense Republiek, Bestuur van de Recherchedienst van de Criminele Militie dd 02.07.2010 (+ vertaling in het Nederlands)*

Deze faxen werd me opgestuurd door mijn stiefbroer uit Tsjetsjenië, S. A. (...).

Ik heb ze ontvangen op 02.08.2010

Waarom legt u vandaag enkel de faxen voor en niet de originele documenten?

Ik had nog geen vast adres in België en daarnaast heeft mijn halfbroer schrik om de originele documenten te verzenden via de post.

Is er een specifieke reden waarom u vandaag deze documenten voorlegt?

Tijdens mijn eerste interview had ik schrik om de hele waarheid te vertellen.

Ik was namelijk juist gevlucht uit Tsjetsjenië. In mijn land mag je de waarheid niet vertellen want dit kan zeer negatieve gevolgen voor je hebben. Als er mij iets zou overkomen, dan hebben mijn twee kinderen (waar ik de voogdij over heb) niemand meer.

Over welke nieuwe elementen hebt u het dan?

Op 30.08.2008 werd ik gearresteerd door de politie. Mijn arrestatie hield verband met M.B. (...) want tijdens mijn arrestatie werden er me vragen over deze persoon gesteld.

M. B. (...) kwam met zijn vrienden verschillende keren overnachten bij mij thuis. Uiteindelijk kwam ik te weten dat hij een rebel was.

Mijn arrestatie hield waarschijnlijk ook verband met mijn twee broers (M.) en (S.). (M.) behoorde tijdens de eerste oorlog van Tsjetsjenië tot de rebellen. Hij is vermoord in 1996 of 1997. De reden van zijn dood, ken ik niet. Mijn broer (S.), die volgens mij geen rebel was, is gearresteerd op 2004 en sindsdien spoorloos.

De reden waarom ik nu mijn twee broers vermeld, is omdat er tegen mij werd gezegd tijdens de ondervragingen dat als mijn broers tot de rebellen behoorden, ik ook een rebel ben.

Toen ik mocht beschikken, hebben ze tegen mij gezegd, dat het beter voor me zou zijn om mijn dorp in Tsjetsjenië niet verlaten, anders zou dit gevolgen voor me hebben. Nu worden er convocaties opgestuurd naar mijn huis (...). Daar woont momenteel niemand meer. Mijn burens houden de post bij en wanneer mijn halfbroer af en toe eens langskomt, hebben ze hem deze convocaties gegeven.

Waarvoor vreest u indien u terugkeert naar uw land van herkomst?

Als ik terugkeer dan zal ik geen rechtvaardig proces krijgen. Misschien zal ik verplicht worden om me aan te sluiten bij de rebellen in de bergen zodat ik aan de politie informatie kan doorspelen.

Hebt u nog contact met landgenoten uit de Russische Federatie?

Soms heb ik telefonisch contact met mijn vader en mijn halfbroer. Ze vertellen me niets over mijn problemen want het is te gevaarlijk. De telefoonlijnen worden afgeluisterd.

Wilt u nog iets toevoegen aan uw verklaring?

Als ik zou terugkeren naar Tsjetsjenië, dan zou mijn leven in gevaar zijn.

Ik ben verantwoordelijk voor het leven van twee kinderen van mijn broer

Ik vraag aan de Belgische Staat om mij te helpen."

De convocaties en de verklaringen afgelegd bij de tweede asielaanvraag hebben betrekking op de arrestatie van 30 augustus 2008. De arrestatie van 30 augustus 2008 werd bij verzoekers eerste asielaanvraag onderzocht door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij haar eerste asielaanvraag steunde op het gegeven dat ze door enkele leden van de ordediensten vervolgd werd omwille van haar vermeende betrokkenheid bij rebellenactiviteiten. Door tegenstrijdigheden en onaannemelijke vaagheden in het asielrelaas werd er geen geloof gehecht aan de verklaringen van de verzoekende partij en concludeerde men dat de verzoekende partij er niet in geslaagd is om haar vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. Eveneens weigerde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bij arrest van 14 juni 2010 met nummer 44 782 de toekenning van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Er dient te worden besloten dat de faxen die de verzoekende partij in haar tweede asielaanvraag heeft aangebracht weliswaar "nieuw" zijn in de zin dat ze nog niet eerder werden voorgelegd aan de asielinstanties, maar dat de verzoekende partij, in casu, niet aannemelijk maakt dat deze betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de afwijzing van haar eerdere asielaanvraag (RvS 13 april 2005, nr. 143 020). Het loutere feit dat de verzoekende partij gegevens niet kon aanbrengen noch vermelden in haar vorige asielprocedure is op zich echter onvoldoende om aan te nemen dat het

een nieuwe gegevens zijn in de zin van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet (RvS 3 mei 2001, nr. 95 156).

Met betrekking tot de bewijskracht van de faxen, die door de verwerende partij wordt betwist, wijst de Raad de verzoekende partij er vooreerst op dat artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet weliswaar de Dienst Vreemdelingenzaken niet toelaat eventuele nieuwe gegevens aan een doorgedreven inhoudelijk onderzoek – een onderzoek ten gronde – te onderwerpen, doch niet uitsluit dat de bewijskracht van de aangebrachte elementen prima facie wordt beoordeeld (RvS 8 november 2002, nr. 112 420). Artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet laat immers slechts toe een herhaald verzoek in overweging te nemen indien er *“ernstige aanwijzingen”* bestaan voor een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of ernstige aanwijzingen voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Of een aangebracht gegeven een *“ernstige aanwijzing”* inhoudt, hangt uiteraard samen met de bewijswaarde van dit gegeven. De verzoekende partij betoogt dat ten onrechte gesteld wordt dat de door haar aangebrachte inlichtingen niet afkomstig zijn van een objectieve bron, maar laat na haar standpunt op enigerlei wijze te onderbouwen. Een eenvoudige ontkenning van het standpunt van de overheid kan niet leiden tot de vaststelling dat de beslissing van deze overheid onwettig of onredelijk is. Bovendien is het oordeel van de gemachtigde dat de authenticiteit van de fax van een brief niet kan worden nagegaan niet kennelijk onredelijk aangezien kopieën en faxen gemakkelijk met allerhande knip- en plakwerk kunnen worden vervalst (RvS 24 maart 2005, nr. 142 624; RvS 25 juni 2004, nr. 133 135). Het motief van de bestreden beslissing dat daarenboven stelt dat *“Overwegende dat betrokkene vier faxen aanbrengt betreffende vier convocaties. Overwegende dat een fax geen enkele bewijswaarde heeft daar de echtheid van het document niet kan worden nagegaan”*, wordt door de verzoekende partij niet weerlegd.

De Raad stelt vast dat de materiële motiveringsplicht niet geschonden is omdat het bestuur bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, deze correct heeft beoordeeld en op grond daarvan niet onredelijk tot zijn besluit is gekomen. Aldus wordt geen miskenning van de materiële motiveringsplicht in hoofde van de verwerende partij aangetoond.

Van machtsoverschrijding is er sprake wanneer de bestuursoverheid zich de bevoegdheid aanmatigt die de wet aan een ander overheidsorgaan heeft opgedragen. De Raad wijst erop dat de bevoegdheid van de gemachtigde van de staatssecretaris zich in het kader van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet beperkt tot de vaststelling of de aangebrachte gegevens nieuw zijn of niet. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is.
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

Zoals blijkt uit wat voorafgaat, werd in casu terecht geoordeeld dat er geen nieuwe gegevens voorhanden zijn. De verwerende partij heeft haar bevoegdheid, zoals omschreven in de Vreemdelingenwet, niet overschreden.

Het middel is ongegrond.

3.4. Voor het overige voert de verzoekende partij geen andere middelen aan, ook niet in de repliek-memorïe.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN